

Arrest

nr. 271 665 van 22 april 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. HAUQUIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, (...), verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 13 oktober 1998 in de Salvadoraanse hoofdstad San Salvador. Voor uw vertrek uit El Salvador woonde u altijd in de wijk La Coruña in Soyapango, en uw moeder en halfzus wonen daar nog steeds. Uw moeder baatte naast haar winkeltje ook een restaurantje uit en uw vader werkte voor de nationale politie. Het cliënteel van uw moeders eetgelegenheid bestond bijna uitsluitend uit collega's van uw vader. Ergens in de periode 2008-2009 begon ze per telefoon bedreigingen te ontvangen van bendeleden die de aanwezigheid van

politieagenten in het restaurant zagen als een dekmantel voor spionage. Ze beschuldigden uw moeder ervan dat zij informatie uit de wijk doorgaf aan de politie. Dit bleef duren tot 2014.

U was een scholier toen uw halfbroer (...) op 26 februari 2011 in een naburige wijk werd vermoord door de bende MS. Sindsdien lieten uw overbeschermende ouders u enkel nog naar school gaan. Voor het overige mocht u de woning niet verlaten. Uw vader, die voor de nationale politie werkt, drukte u steeds op het hart dat u bijzonder voorzichtig moest zijn, omdat u door zijn werk nog meer gevaar liep dan andere jongeren in El Salvador. Rond het jaar 2012 gingen uw ouders uit elkaar. In mei van het jaar 2015 beslisten uw ouders dat u ook niet meer school mocht gaan. Sindsdien was het u volledig verboden om het huis te verlaten. Alleen wanneer uw vader een vrije dag had, mocht u die samen met hem doorbrengen. Uw moeder begeleidde u dan van jullie huis tot aan zijn auto. Uw vader durfde immers zelf de wijk waar u woonde niet meer te betreden. Uw vader bracht u dan naar zijn huis. Bij het binnenrijden van de wijk waar uw vader nu woont hield die ook altijd zijn dienstwapen in de aanslag, zodat hij gepast kon reageren als hij aangevallen zou worden door bendeleden. Jullie leefden altijd in de angst dat er jullie iets zou overkomen. Wanneer uw vader vakantie kon nemen, ging u met hem naar het huis van uw grootmoeder aan vaderskant. Jullie speelden met het idee dat u daar zou kunnen gaan wonen, maar omdat ook daar bendeleden van MS rondliepen besloten uw ouders dat het te gevaarlijk was.

Uw vader is hertrouwd met een Salvadoraanse die in de VS woont. Zij hielp u en uw vader met de procedure om een verblijfsvergunning voor de VS aan te vragen. Het was in dat kader dat u een paspoort bent gaan halen op 24 april 2019. Een vriend van u las echter in de krant dat het ook mogelijk was om in België asiel te vragen. Uw vader vond dat geen slecht idee, maar maande u aan om te wachten op een Amerikaanse verblijfsvergunning, een procedure waar hij al veel tijd en geld in had geïnvesteerd. In oktober 2020, rond uw verjaardag, besloot u evenwel dat uw geduld op was en dat uw enige uitweg erin bestond om naar een ander land te migreren. Uw familie ging akkoord met uw reis naar België en uw vader leende bij de bank om vliegtuigtickets te kopen. Samen met uw vriend (...), die El Salvador heeft verlaten omwille van problemen die volledig los staan van de uwe, reisde u met het vliegtuig naar België, waar u toekwam op 25 november 2020. Op 09 december 2020 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest in El Salvador te zullen worden gedood door bendeleden omdat uw vader bij de politie werkt.

Ter ondersteuning van uw verzoek hebt u volgende documenten neergelegd: uw paspoort, uw identiteitskaart, een van apostille voorziene geboorteakte, een kopie van de overlijdensakte van uw halfbroer, een kopie van een brief van de gerechtsdokter over datzelfde overlijden, een kopie van een brief van uw vader gericht aan de politie, krantenartikels over de veiligheidssituatie in El Salvador, een foto van de politiebadge van uw vader, een kopie van een getuigschrift dat uw vader loontrekkende is bij de nationale politie van El Salvador, twee foto's van uw vader in uniform, een tweede bewijs van het loon dat uw vader trekt bij de nationale politie, en de enveloppe waarmee dit laatste document naar u werd opgestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest om het leven te zullen worden gebracht door de bendeleden omdat uw vader bij de politie werkt en omdat uw halfbroer in 2011 werd vermoord door bendeleden van MS (CGVS, p.8,9,12,17-18).

Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag gekenmerkt wordt door meerdere ongeloofwaardigheden, inconsistenties en tegenstrijdigheden. Bovendien dienen er twijfels geplaatst te worden bij het door u naar voren geschoven profiel van uw vader, de omstandigheden waarin uw halfbroer vermoord zou zijn en de gevolgen die deze gebeurtenis had voor u, waardoor moet worden geconcludeerd dat er op geen enkele manier enig geloof kan worden gehecht aan de door u naar vorgebrachte asielmotieven.

Om te beginnen valt het u duidelijk zwaar om overtuigende bewijzen neer te leggen van het beroep dat uw vader al decennialang zou uitoefenen: bij DVZ legde u in dat verband slechts één document neer, een brief die uw vader in 2011 zou hebben gericht aan de politie. Hoewel er bovenaan de brief een onleesbare krabbel en een datum staan kan deze ene pagina op geen enkele wijze aantonen dat uw vader toen bij de politie werkte en via deze brief communiceerde met zijn oversten binnen de politie. U legt immers geen enkel document neer waaruit zou blijken dat de Salvadoraanse politie de brief heeft ontvangen en er gevolg aan gaf of erop geantwoord heeft. Opmerkelijk genoeg verschilt het volgnummer 11548 dat op deze brief staat trouwens van het volgnummer dat te zien is in de documenten die u tijdens het persoonlijk onderhoud hebt neergelegd: twee foto's van uw vader in uniform, een foto van een politiebade die werd uitgereikt in 2016 en waarvan de geldigheid afloopt in dezelfde maand als het persoonlijk onderhoud, en een kopie van een getuigschrift dat uw vader loontrekkende is bij de nationale politie. Op de foto's staat het nummer 11538 deels zichtbaar op het uniform in de foto, en ook op de foto van de politiebade en in de twee andere getuigschriften van de nationale politie staat het nummer 11538. Het is merkwaardig dat uw vader zijn eigen volgnummer niet juist schrijft in deze brief, gezien zijn beweerde jarenlange carrière bij de politie en het feit dat hetzelfde nummer op zijn uniform te zien is. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat iemand die zo vaak met zijn volgnummer in aanraking komt, dat nummer correct kan reproduceren.

Over deze stukken die u hebt neergelegd tijdens het persoonlijk onderhoud moet tevens worden opgemerkt dat het geen originelen betreft. Foto's of fotokopieën zijn op eenvoudige wijze te manipuleren of vervalsen en hebben derhalve slechts weinig bewijskracht. Foto's uit een private bron bieden evenmin enige garantie over de authenticiteit van wat erop afgebeeld zou staan. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gewezen op het belang van originele stukken die de carrière van uw vader, een kernelement van uw verzoek, zouden staven (CGVS, p.18-19). U uitte het voornemen om dergelijke stukken te bezorgen. Vervolgens liet u via uw advocaat inderdaad nog een enveloppe bezorgen met daarin één document, waarin de bezoldiging van uw vader nader wordt toegelicht. Om te beginnen doet dit document een gesolliciteerd karakter vermoeden, daar het op de dag van uw persoonlijk onderhoud werd opgemaakt om 14u43 lokale tijd (wat overeenkomt met 21u43 in België). Volgens dit document werkt uw vader al sinds 01 augustus 1996, dus meer dan 25 jaar, voor de nationale politie. Redelijkerwijs mag dan worden verwacht dat u tal van authentieke, originele en concrete documenten zou kunnen neerleggen over deze carrière, eerder dan slechts één enkel zeer recent opgesteld getuigschrift over het maandloon dat hij zou ontvangen. Overigens stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud zelf dat uw vader in het verleden gedurende zes maanden werkloos was en toen geen ander werk vond, volgens u een reden dat uw vader ondanks alle spanning en problemen bij de politie bleef werken (CGVS, p.15). Dat blijkt helemaal niet uit het document dat u hebt neergelegd en waaruit kan worden afgeleid dat hij sinds 1996 ononderbroken voor de politie werkt. Het kan ook niet zijn dat u verwijst naar de ervaringen van uw vader van voor 1996, aangezien u dit aanhaalt als uitleg waarom uw vader in recente jaren niet op zoek ging naar een minder gevaarlijke job. Dit alles wakkert de twijfels over de loopbaan van uw vader enkel verder aan. Onderaan ditzelfde document staat dat het document geldig is wanneer er een stempel en een gescande handtekening te zien zijn, waardoor het in de praktijk vrijwel onmogelijk is om een origineel te onderscheiden van een kleurenkopie.

In verband met deze schaarste aan bewijsmateriaal wijst het CGVS er ook nog op dat volgens de beschikbare informatie, die werd toegevoegd aan het administratief dossier, een hoog niveau van corruptie heerst in El Salvador en dat tal van documenten waaronder ook politionele documenten vervalst kunnen worden, dan wel op frauduleuze wijze worden verkregen. Uw advocaat komt in zijn slotopmerkingen nog terug op de geldigheidsdatum van de badge, met name de kwestie of een badge met een geldigheidsduur van vijf jaar op twee weken voor zijn vervaldatum aan vervanging toe is of niet (CGVS, p.19), een betwistbaar detail dat op zich geen ander licht kan werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Het CGVS stipt echter aan dat u tijdens het persoonlijk onderhoud bent geweest op het feit dat uw vader in juli 2021 een nieuwe badge zou moeten krijgen indien hij effectief werkzaam is bij de politie (CGVS, p.13). U hebt nagelaten om enig document neer te leggen waaruit zou blijken dat uw vader momenteel over een geldige politiekaart beschikt, een

eigenaardige omissie aangezien een geldige politiekaart toch kan worden beschouwd als het minimum van bewijs dat uw vader deel uitmaakt van de nationale politie in uw herkomstland.

Hoe dan ook, zelfs indien uw vader in El Salvador werkelijk actief is (of is geweest) als agent bij de politie, hetgeen niet zonder enige twijfel kan worden aangenomen, dient volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat een dergelijk profiel van uw vader op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. U benadrukt dan wel dat niet iedereen in uw herkomstland een vader heeft die voor de politie werkt (CGVS, p.14) en legt enkele krantenartikelen neer over politiepersoneel en hun familieleden die slachtoffer werden van criminaliteit, maar geen daarvan staat in verband met uw persoonlijke wedervaren. Uit uw verklaringen blijkt integendeel duidelijk dat noch u, noch uw familie, in recente jaren het doelwit zijn geweest van specifieke bedreigingen of concrete feiten die zouden hebben geleid tot uw vertrek uit El Salvador: **u baseert deze vrees met andere woorden volledig op het risicoprofiel als zoon van een politiemans** (CGVS, p.14,15). Een loutere verwijzing naar het profiel van een familielid of naar de algemene situatie in een land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Uw advocaat bevestigt dat u zich niet beroept op eerdere vervolgingsfeiten of incidenten maar beschouwt het beweerde profiel van uw vader als een persoonlijke omstandigheid en verwijst daarbij naar de UNHCR Guidelines (CGVS, p.18). In dat verband merkt het CGVS op dat ook volgens de UNHCR-richtlijnen personen die aan de daarin vermelde profielen beantwoorden mogelijk een nood aan internationale bescherming hebben maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak. Een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade dient met andere woorden in concreto te worden aangetoond. Uit wat volgt blijkt dat u daar hoegenaamd niet in slaagt.

De belangrijkste vaststelling hierbij is dat u zelf verklaarde dat er u zelf nooit iets overkomen is (CGVS, p.9-10), dat er geen sprake is van een concrete bedreiging voor uw veiligheid (CGVS, p.15) en dat u wilde vertrekken uit El Salvador omdat u de situatie beu was (CGVS, p.10,14). **U maakt dus geen melding van een actuele nood aan internationale bescherming in uw hoofde.** Tijdens uw spontaan relaas vergeet u zelfs te vertellen in welke omstandigheden u uiteindelijk uw vertrek uit El Salvador regelde (CGVS, p.10). Wanneer u daar specifiek naar gevraagd werd blijkt uit uw verklaringen duidelijk dat u ook niet gehaast was om uw herkomstland te verlaten. Uw vader begon in 2019 aan een procedure om een verblijfsvergunning in de VS aan te vragen, op basis van zijn huwelijk. U werd ook vervat in deze procedure. Dat is immers de reden dat u een paspoort had aangevraagd in april 2019 (CGVS, p.4). Daarbij stelt het CGVS trouwens vast dat u ook hebt nagelaten om deze beweerde aanvraag te staven met enig bewijsstuk, waardoor u niet verder komt dan blote beweringen en dit terwijl mag worden verwacht dat dergelijke procedure bij de Amerikaanse instanties een papierspoor achterlaat. Pas in een later stadium hoorde u van een vriend dat het mogelijk was om in België asiel aan te vragen, maar op aanraden van uw familie wachtte u dan nog een tijdje om te zien of jullie procedure bij de Amerikaanse immigratiediensten vruchten zou afwerpen. Het is pas rond de tijd van uw verjaardag in oktober dat u vertelde aan uw familie dat u niet meer wilde wachten en liever naar België zou vertrekken (CGVS, p.10). Dat u zo lang talmde om El Salvador te verlaten relativeert andermaal de door u beweerde vrees.

Benevens de twijfels over het profiel van uw vader die hierboven reeds uiteengezet zijn en de vaststelling dat louter dit profiel hoegenaamd niet zou volstaan om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken, moet ook worden gewezen op uw **inconsistente, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen over de moord op uw halfbroer en de nasleep van deze gebeurtenis.**

Zowel bij DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) als tijdens uw spontaan relaas (CGVS, p.8-9) stelt u dat er geen specifiek motief is voor de moord op uw halfbroer (...) maar dat hij werd gevisieerd omwille van het werk van uw vader. U nuanceert dat tijdens uw spontaan relaas meteen zelf door te stellen dat uw moeder weliswaar voor de moord op uw halfbroer, in de periode 2008-2009, reeds telefonisch bedreigd werd omdat er zo vaak politieagenten eten kwamen kopen bij haar (CGVS, p.9). Daarbij dreigden de bendeleden ook dat ze u of uw broer iets zouden aandoen. U wijzigt onmiddellijk weer deze verklaringen door te stellen dat deze bedreigingen rond de dood van uw halfbroer of iets daarvoor waren begonnen, en situeert ze dan in 2011-2014 (CGVS, p.9). **Het is vreemd dat uw verklaringen zo onvast zijn:** u beweert op korte tijd dus achtereenvolgens dat er geen aanwijsbare reden was voor de moord op (...), waar u dan meteen aan toevoegt dat uw broer eigenlijk wel reeds vermeld werd toen uw moeder in 2008 en 2009 dreigtelefoons kreeg, wat u dan weer wijzigt naar 2011, kort voor de moord op

(...). Ter ondersteuning van uw verklaringen legde u een brief van uw vader neer. Eerder werd reeds opgemerkt dat deze brief, ondertekend door uw vader, in wezen niets aantoonde omdat ze wordt gepresenteerd zonder enige context. Of deze brief werkelijk in 2011 werd verstuurd en ontvangen blijkt nergens uit. In de brief staat overigens dat uw familie via anonieme telefoontjes bedreigd werd na de moord op (...), wat niet strookt met uw verklaringen dat deze bedreigingen begonnen waren voor de dood van uw halfbroer. Het wekt verwondering dat een van de documenten die u zelf neerlegt niet strookt met de twee versies die u zelf hebt gegeven. Tevens wordt in de brief van uw vader impliciet verwezen naar een politieel onderzoek: de autoriteiten van Soyapango zouden vertrouwd zijn met de zaak. Van enig onderzoek naar de moord of de daaropvolgende bedreigingen legt u opnieuw geen enkel betrouwbaar document neer. U toont enkel een kopie van een overlijdensakte en een kopie van een brief van een wetsdokter over de doodsoorzaak van (...), waarvan de gegevens werden overgenomen op de overlijdensakte. Ook hier betreft het dus geen originele stukken maar fotokopieën die zoals reeds gezegd op eenvoudige wijze te manipuleren zijn en die daarom maar weinig kunnen overtuigen.

Zelfs indien op basis van deze stukken kan worden aangenomen dat uw halfbroer in 2011 slachtoffer is geworden van crimineel geweld, helderen ze niet op wie het op uw broer gemunt had of waarom. Zelf kan u daarover opnieuw geen consistente verklaringen afleggen: uw vader heeft van zijn collega's bij de politie gehoord dat de moord gepleegd werd door twee leden van de bende MS en u weet zelfs wie ze zijn, want een ervan hebt u zelf zien rondlopen in een naburige wijk (CGVS, p.11,12). U bent niet 100% zeker van het motief achter de moord maar herhaalt verschillende keren dat u ervan overtuigd bent dat de bendeleden uw vader wilden treffen met de moord op (...) (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, CGVS, p.8-9,12). Gevraagd om te bevestigen dat dit zo correct werd begrepen, antwoordt u dan weer dat er in El Salvador veel moorden gepleegd worden door banale aanleidingen zoals het kapsel van het slachtoffer, de schoenen die ze aanhebben of dat ze niet in de wijk wonen waar ze door bendeleden aangetroffen worden (CGVS, p.12). Nogmaals gevraagd om op te helderen waarom u dan zo sterk gelooft dat het bij de moord op (...) anders in elkaar zit en dat werk van uw vader de echte reden achter de moord was, en niet zijn kapsel, zijn schoenen of het feit dat (...) in een andere wijk woonde dan waar hij werd vermoord (CGVS, p.11), verklaart u plotseling dat de rechercheurs die zaak onderzoeken dit zo hebben gezegd tegen uw vader en dat u daarom vermoedt dat het de eigenlijke reden was (CGVS, p.12). Nog los van de inherente tegenstrijdigheid dat u een vermoeden hebt terwijl u weet dat welingelichte bronnen dat voor waar verkondigd hebben, druist deze uitspraak lijnrecht in tegen uw eerdere bewering dat u dit motief het meest waarschijnlijk waarschijnlijk achtte "omdat er geen andere reden bestaat" (CGVS, p.9) en uw halfbroer een deugdelijke jongen was die zich nooit in de nesten werkte (CGVS, p.12). Dat u eerst voorhoudt dat u per eliminatie op de meest plausibele conclusie bent uitgekomen en dan weer doet uitschijnen dat u zich baseert op de speurders die het moordonderzoek hebben gevoerd, is allesbehalve overtuigend. Deze twee redeneringen zijn toch van een totaal andere orde. Hoe de politie te weten kwam wie de daders waren en welke reden zij hadden om (...) om het leven brengen kan u niet duiden: u weet dat niet en u hebt daar ook nooit naar gevraagd (CGVS, p.13). Dit markante gebrek aan interesse in uw eigen problemen doet ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid, temeer daar deze gebeurtenis in uw woorden zou leiden tot "uw opsluiting". U was al geruime tijd voordat u El Salvador hebt verlaten een volwassen man en het is dan ook werkelijk niet aannemelijk dat u zich in die omstandigheden nooit grondig hebt geïnformeerd over de bron van uw problemen. In dat licht is ook de opmerking van uw raadsman dat u nog erg jong was toen (...) werd vermoord (CGVS, p.19) naast de kwestie. Dat uw advocaat ook nog eens hekelt dat het intellectueel oneerlijk is dat u meermaals de vraag kreeg voorgeschoteld waarop u zich baseert om te stellen dat (...) werd vermoord vanwege het werk van uw vader (CGVS, p.19) kan al helemaal niet gevolgd worden. U leek immers zelf te twifelen aan het motief van de moord omdat u tijdens uw spontaan relaas al opmerkte dat uw broer kort voor zijn dood wel vernoemd was toen uw moeder dreig telefoons kreeg, in weerwil van uw bewering dat u geen enkele andere reden zag waarom (...) werd gevisieerd door een criminele bende. Dat tijdens het persoonlijk onderhoud meer dan eens dezelfde vraag wordt gesteld wanneer uw antwoord niet helder of eenduidig was betekent niet dat deze vragen ongeoorloofd zouden zijn of dat uw antwoord erop niet van tel is.

Over jullie beweerde reactie op de moord op uw halfbroer raken uw verklaringen kant noch wal.

Indien er sterke aanwijzingen waren dat uw halfbroer door de bende MS werd doodgeschoten louter en alleen omdat uw vader, de stiefvader van (...), bij de politie werkte valt niet te begrijpen dat uw vader hierover nooit heeft gesproken met zijn werkgever. Deze problematiek is immers gekend bij de nationale politie (CGVS, p.17). Het zou voor de hand liggen dat een politiemans inwonende familieleden worden gevisieerd door een criminele bende en die daarvan nota bene op de hoogte wordt gebracht door de speurders zelf zou kunnen rekenen op de hulp en bescherming van de politie. Op zijn minst zou

zo iemand in die omstandigheden binnen de politie informeren naar mogelijke maatregelen gaande van extra bewaking tot een al dan niet tijdelijke verplaatsing uit de gevarenzone. U maakt echter geen melding van dergelijke demarches door uw vader en legt daar evenmin documenten over neer. Gevraagd naar de mogelijke steunmaatregelen van een politiedienst die volgens uw verklaringen altijd moet rekenen met de mogelijkheid dat politiemensen en hun verwanten worden aangevallen komt u niet verder dan een verwijzing naar het dragen van een dienstwapen buiten de uren (CGVS, p.17). Wanneer specifiek melding wordt gemaakt van een mogelijke verhuis of andere beschermingsmaatregelen houdt u het bij een uitleg dat verhuizen binnen El Salvador ook gevaarlijk kan zijn omdat de bendes op de uitkijk zijn naar nieuwe mensen (CGVS, p.17). U geeft toe dat het allicht wel mogelijk was geweest dat jullie in een bewaakte wijk zouden gaan wonen om zo wat meer veiligheid in te bouwen in jullie dagelijkse leven, maar zegt dat jullie nooit zoiets deden (CGVS, p.17). U weet niet eens of uw vader ooit geprobeerd heeft om, al dan niet tijdelijk, een minder zichtbare taak te krijgen binnen de politie. Eens te meer valt op dat u daar ook nooit enige vraag over zou hebben gesteld (CGVS, p.14). Dat uw vader het kennelijk nooit nodig vond om maatregelen te nemen terwijl hij toch oprecht geloofde dat de bende MS jullie wilde vermoorden om hem te raken, past in geen enkel logisch geheel.

Dit klemmt des te meer gezien de door u geschetste levensomstandigheden in El Salvador. Hoewel uw familie nog altijd in El Salvador woont, uw moeder en uw halfzus (...) zelfs nog altijd op hetzelfde adres wonen (CGVS, p.7), uw moeder nog altijd een winkeltje heeft (CGVS,p.7), uw zus in een tankstation werkt (CGVS, p.8), uw vader sinds zijn breuk met uw moeder apart woont maar wel nog altijd hetzelfde werk doet (CGVS, p.7), dat zij het allemaal het goed stellen nu (CGVS, p.8) en ook na uw vertrek geen enkel probleem meer gekend hebben, verklaart u dat de situatie voor u dermate gevaarlijk werd geacht in El Salvador dat u werd opgesloten thuis totdat u het land hebt verlaten. Na de moord op uw halfbroer mocht u enkel nog naar school en terug naar huis, maar in mei van 2015, enkele maanden voordat u het middelbaar zou afronden, beslisten uw ouders dat u niet langer naar school mocht gaan (CGVS, p.6,9). U maakt geen enkele melding van een concrete gebeurtenis of een incident die maakten dat uw ouders uw scholing voortijdig stopgezet hebben. Na mei 2015 mocht u alleen nog buiten komen als uw vader u kwam ophalen op zijn vrije dagen, en die bezoeken speelden zich af in een sfeer van intense paranoia waarbij u voortdurend op uw hoede moest zijn (CGVS, p.9). U mocht zelfs niet af en toe mee met uw moeder om inkopen te doen (CGVS, p.10). Vrienden had u nauwelijks want u kwam nooit buiten (CGVS, p.8), en uw opsluiting tastte dan ook uw mentale en fysieke gezondheid aan omdat u gedwongen inactief bleef (CGVS, p.18). Dat uw bewegingsvrijheid door uw gezinsleden zo drastisch werd ingeperkt vereist een grondige uitleg die u niet aanreikt, waardoor ernstige twijfels rijzen bij de waarachtigheid van uw verklaringen over uw levensomstandigheden. Uw advocaat hekelt weliswaar deze vraagstelling, en argumenteert dat verschillende mensen anders reageren op dezelfde prikkels (CGVS, p.19-20). Daarmee gaat hij evenwel voorbij aan de vaststellingen dat enerzijds uw beweerdde levensomstandigheden fundamenteel verschillen van die van uw verwanten zonder dat u daarvoor een grondige uitleg kan geven, en anderzijds dat u het zelf hebt over een opsluiting die zware gevolgen had voor uw gezondheid en uw welzijn. Het soort vrijheidsberoving dat u schetst wordt over heel de wereld gebruikt om ernstige misdrijven mee te bestraffen en kan dus met recht en reden worden omschreven als een radicale en verstrekkende maatregel. Bovendien beweert u het laatste jaar van uw scholing niet afgemaakt te hebben omdat uw ouders niet langer toelieten dat u nog naar school zou gaan, bezigheden buitenshuis had, of zou gaan werken (CGVS, p.6). U bleef dus als minderjarige verstoken van onderwijs en hebt daardoor geen diploma kunnen behalen, en als volwassene kon u al evenmin werkervaring opdoen of zelf geld verdienen. Zelfs sociaal contact onderhouden was voor u moeilijk (CGVS, p.8). U zou kortom verstoken gebleven zijn van alle mogelijkheden om op autonome wijze uw leven uit te bouwen en op volwaardige manier deel te nemen aan de gemeenschap waarin u leefde. Dit alles terwijl uw moeder, vader en zus wel hun leven konden verderzetten, en zonder dat u gewag maakt van eender welke andere maatregel die het beweerdde gevaar voor uw familie zou milderen. Het lijkt dus wel op zijn plaats dat uw beweerdde omstandigheden in de vraagstelling worden samengevat als het hypothekeren van uw toekomst (CGVS, p.14).

De verregaande isolatie waar u aan werd onderworpen verwondert des te meer omdat u er hoegenaamd niet in slaagt om uit te leggen waarom u als enige van het gezin zo werd behandeld. U verklaart zelf dat uw familie een "wat normaler leven" kon leiden dan u (CGVS, p.15). Wanneer u de logische vraag gesteld wordt hoe dat komt, dus wat de reden is dat hetzelfde voor u niet mogelijk was, zegt u dat niet te weten, maar dat zij dat zo voor u beslist hebben: "Wel wat hen betreft weet ik het niet maar zij hebben mij opgesloten, het is niet zo dat ik heb gezegd: vanaf nu ga ik hier blijven want er zou me iets kunnen overkomen, zij hebben die beslissing genomen. En ondanks dat alles konden zij een normaal leven leiden zou je kunnen zeggen maar ik dus niet." (CGVS, p.15). Uit alle elementen in uw dossier blijkt dat u een handelingsbekwame volwassene bent, die op eigen initiatief van El Salvador

naar België reisde om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Het valt dan ook nauwelijks ernstig te nemen dat u zelf niet weet waarom u jarenlang thuis werd opgesloten door uw familie terwijl zij hun leven konden verder zetten. De manifeste wanverhouding tussen uw preventieve opsluiting en de levensstijl van uw naaste verwanten ondergraaft andermaal uw geloofwaardigheid.

Daar kan ook nog aan worden toegevoegd dat uw beweringen omtrent uw zus, die naar uw zeggen als vrouw minder risico loopt om door de bendes gevisieerd te worden aangezien de bendes zich vooral op jonge mannen richten (CGVS, p.15-16) sterk verbazen. Uit de objectieve landeninformatie blijkt immers duidelijk dat (jonge) vrouwen in El Salvador in het bijzonder een risico lopen om het slachtoffer te worden van geweld, al dan niet door de aanwezige bendes (zie https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheids situatie_20201012.pdf punt 4.7). Uw verklaringen stroken werkelijk niet met die van iemand die jarenlang in een wijk zou hebben gewoond die werd gecontroleerd door een gewelddadige misdaadbende en die wiens familie door dergelijke bende getroffen werd. Het geheel aan bovenstaande elementen ondergraaft onherroepelijk uw geloofwaardigheid, waardoor er finaal geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u voorgewende problemen en vrees.

Uw verklaringen moeten tevens gerelativeerd worden nu is gebleken dat u bij de minste bevraging zelf nuances aanbrengt aan de isolatie waaronder u gebukt ging. Wanneer wordt opgemerkt dat het adres op uw DUI (Salvadoraanse identiteitskaart) niet overeenstemt het adres dat u eerder had opgegeven (CGVS, p.5), legt u uit dat deze werd gemaakt toen u samen met uw vader op vakantie was bij uw oma (CGVS, p.16). Nog te na gelaten dat u zelfs in dat geval geen reden had om een foutief adres te laten registreren op uw identiteitsbewijs, of minstens dat u deze niet reden niet opgeeft wanneer ernaar gevraagd wordt, wijst deze in november 2016 uitgereikte kaart er op dat u toch vaker buiten kwam dan u aanvankelijk afschilderde. U kon immers de vakantie doorbrengen bij uw oma en voegt daar later nog aan toe dat jullie een tijdlang van zin waren om in de wijk van uw grootmoeder te gaan wonen, een idee dat jullie pas lieten varen toen de bende MS daar actiever werd (CGVS, p.17). Het is al weinig waarschijnlijk dat u voortdurend thuis opgesloten bleef terwijl uw familie vond dat het in de omgeving van uw grootmoeder voldoende veilig was om er vakantie door te brengen en eventueel te gaan wonen. Ook hierover had uw advocaat nog een opmerking aan het einde van het persoonlijk onderhoud: hij was van mening dat u een geloofwaardige uitleg had gegeven waarom een fout adres op uw DUI staat en stelt dat u geen enkele reden om hierover te liegen aangezien dit in wezen los staat van de kern van uw relaas (CGVS, p.20). Het CGVS herhaalt dat de medewerkingsplicht van een verzoeker om internationale bescherming vereist dat deze klare wijn schenkt over onder andere zijn profiel, eerdere verblijfplaatsen, en levensomstandigheden. Dit werd ook herhaald aan het begin van het gehoor (CGVS, p.2). Of u na het overlijden van (...) deels en sinds mei 2015 volledig werd opgesloten in het huis van uw moeder als reactie op jullie beweerde vrees is wel degelijk relevant voor deze procedure. Zoals hierboven reeds uiteengezet wordt dit ook niet geloofwaardig geacht en zijn er integendeel indicaties dat u uw levensomstandigheden opzettelijk verkeerd voorstelt.

Zo wijst ook uw Facebookprofiel op een actiever sociaal leven dan u voorhoudt. Na een pauze in het persoonlijk onderhoud werd u er immers mee geconfronteerd dat u op Facebook openlijk postte dat u zich in België bij vrienden bevond, wat op tientallen likes en tal van commentaren werd onthaald, zowel door mensen in El Salvador als in België (CGVS, p.16). De privacy-instellingen van uw Facebook-account werden na het persoonlijk onderhoud gewijzigd waardoor deze informatie niet meer publiek beschikbaar is en alleen nog een screenshot overblijft (zie blauwe map in het administratief dossier). U ontkende de observatie dat u veel reactie uit El Salvador kreeg op deze foto's echter niet (CGVS, p.17). Gevraagd naar wie deze mensen zijn met wie u contact houdt omdat u eerder had aangegeven dat u geen enkel contact houdt met vrienden in uw herkomstland en dat eigenlijk enkel uw familie weet dat u thans in België verblijft (CGVS, p.8) stelt u dat het vooral gaat om kennissen en verwanten, maar dat u hen niet beschouwd als echte vrienden (CGVS, p.16). Toch zijn dergelijke interacties een aanwijzing dat uw sociale leven in uw herkomstland actiever was dan u doet uitschijnen. In elk geval ontkrachten ze terdege uw bewering dat enkel uw familie op de hoogte is dat u naar België bent getrokken.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Samenvattend kan dus gesteld worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande motivering niet ombuigen. Uw paspoort, identiteitskaart en geboorteakte tonen uw identiteit en nationaliteit aan. Deze worden echter niet in twijfel getrokken in deze beslissing.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of

persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdadagroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïncorporeerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadagroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïncorporeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 6 en 10 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 48/3, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4

van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest om het leven te zullen worden gebracht door de bendeleden omdat uw vader bij de politie werkt en omdat uw halfbroer in 2011 werd vermoord door bendeleden van MS (CGVS, p.8,9,12,17-18).

Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielrelaas gekenmerkt wordt door meerdere ongeloofwaardigheden, inconsistenties en tegenstrijdigheden. Bovendien dienen er twijfels geplaatst te worden bij het door u naar voren geschoven profiel van uw vader, de omstandigheden waarin uw halfbroer vermoord zou zijn en de gevolgen die deze gebeurtenis had voor u, waardoor moet worden geconcludeerd dat er op geen enkele manier enig geloof kan worden gehecht aan de door u naar voorgebrachte asielmotieven.

Om te beginnen valt het u duidelijk zwaar om overtuigende bewijzen neer te leggen van het beroep dat uw vader al decennialang zou uitoefenen: bij DVZ legde u in dat verband slechts één document neer, een brief die uw vader in 2011 zou hebben gericht aan de politie. Hoewel er bovenaan de brief een onleesbare krabbel en een datum staan kan deze ene pagina op geen enkele wijze aantonen dat uw vader toen bij de politie werkte en via deze brief communiceerde met zijn oversten binnen de politie. U legt immers geen enkel document neer waaruit zou blijken dat de Salvadoraanse politie de brief heeft ontvangen en er gevolg aan gaf of erop geantwoord heeft. Opmerkelijk genoeg verschilt het volgnummer 11548 dat op deze brief staat trouwens van het volgnummer dat te zien is in de documenten die u tijdens het persoonlijk onderhoud hebt neergelegd: twee foto's van uw vader in uniform, een foto van een politiebade die werd uitgereikt in 2016 en waarvan de geldigheid afloopt in dezelfde maand als het persoonlijk onderhoud, en een kopie van een getuigschrift dat uw vader loontrekkende is bij de nationale politie. Op de foto's staat het nummer 11538 deels zichtbaar op het uniform in de foto, en ook op de foto van de politiebade en in de twee andere getuigschriften van de nationale politie staat het nummer 11538. Het is merkwaardig dat uw vader zijn eigen volgnummer niet juist schrijft in deze brief, gezien zijn beweerde jarenlange carrière bij de politie en het feit dat hetzelfde nummer op zijn uniform te zien is. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat iemand die zo vaak met zijn volgnummer in aanraking komt, dat nummer correct kan reproduceren.

Over deze stukken die u hebt neergelegd tijdens het persoonlijk onderhoud moet tevens worden opgemerkt dat het geen originelen betreft. Foto's of fotokopieën zijn op eenvoudige wijze te manipuleren of vervalsen en hebben derhalve slechts weinig bewijskracht. Foto's uit een private bron bieden evenmin enige garantie over de authenticiteit van wat erop afgebeeld zou staan. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gewezen op het belang van originele stukken die de carrière van uw vader, een kernelement van uw verzoek, zouden staven (CGVS, p.18-19). U uitte het voornemen om dergelijke stukken te bezorgen. Vervolgens liet u via uw advocaat inderdaad nog een enveloppe bezorgen met daarin één document, waarin de bezoldiging van uw vader nader wordt toegelicht. Om te beginnen doet dit document een gesolliciteerd karakter vermoeden, daar het op de dag van uw persoonlijk onderhoud werd opgemaakt om 14u43 lokale tijd (wat overeenkomt met 21u43 in België). Volgens dit document werkt uw vader al sinds 01 augustus 1996, dus meer dan 25 jaar, voor de nationale politie. Redelijkerwijs mag dan worden verwacht dat u tal van authentieke, originele en concrete documenten zou kunnen neerleggen over deze carrière, eerder dan slechts één enkel zeer recent opgesteld getuigschrift over het maandloon dat hij zou ontvangen. Overigens stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud zelf dat uw vader in het verleden gedurende zes maanden werkloos was en toen geen ander werk vond, volgens u een reden dat uw vader ondanks alle spanning en problemen bij de politie bleef werken (CGVS, p.15). Dat blijkt helemaal niet uit het document dat u hebt neergelegd en waaruit kan worden afgeleid dat hij sinds 1996 ononderbroken voor de politie werkt. Het kan ook niet zijn dat u verwijst naar de ervaringen van uw vader van voor 1996, aangezien u dit aanhaalt als uitleg waarom uw

vader in recente jaren niet op zoek ging naar een minder gevaarlijke job. Dit alles wakkert de twijfels over de loopbaan van uw vader enkel verder aan. Onderaan ditzelfde document staat dat het document geldig is wanneer er een stempel en een gescande handtekening te zien zijn, waardoor het in de praktijk vrijwel onmogelijk is om een origineel te onderscheiden van een kleurenkopie.

In verband met deze schaarste aan bewijsmateriaal wijst het CGVS er ook nog op dat volgens de beschikbare informatie, die werd toegevoegd aan het administratief dossier, een hoog niveau van corruptie heerst in El Salvador en dat tal van documenten waaronder ook politionele documenten vervalst kunnen worden, dan wel op frauduleuze wijze worden verkregen. Uw advocaat komt in zijn slotopmerkingen nog terug op de geldigheidsdatum van de badge, met name de kwestie of een badge met een geldigheidsduur van vijf jaar op twee weken voor zijn vervaldatum aan vervanging toe is of niet (CGVS, p.19), een betwistbaar detail dat op zich geen ander licht kan werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Het CGVS stipt echter aan dat u tijdens het persoonlijk onderhoud bent geweest op het feit dat uw vader in juli 2021 een nieuwe badge zou moeten krijgen indien hij effectief werkzaam is bij de politie (CGVS, p.13). U hebt nagelaten om enig document neer te leggen waaruit zou blijken dat uw vader momenteel over een geldige politiekaart beschikt, een eigenaardige omissie aangezien een geldige politiekaart toch kan worden beschouwd als het minimum van bewijs dat uw vader deel uitmaakt van de nationale politie in uw herkomstland.

Hoe dan ook, zelfs indien uw vader in El Salvador werkelijk actief is (of is geweest) als agent bij de politie, hetgeen niet zonder enige twijfel kan worden aangenomen, dient volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat een dergelijk profiel van uw vader op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. U benadrukt dan wel dat niet iedereen in uw herkomstland een vader heeft die voor de politie werkt (CGVS, p.14) en legt enkele krantenartikelen neer over politiepersoneel en hun familieleden die slachtoffer werden van criminaliteit, maar geen daarvan staat in verband met uw persoonlijke wedervaren. Uit uw verklaringen blijkt integendeel duidelijk dat noch u, noch uw familie, in recente jaren het doelwit zijn geweest van specifieke bedreigingen of concrete feiten die zouden hebben geleid tot uw vertrek uit El Salvador: **u baseert deze vrees met andere woorden volledig op het risicoprofiel als zoon van een politiemans** (CGVS, p.14,15). Een loutere verwijzing naar het profiel van een familielid of naar de algemene situatie in een land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Uw advocaat bevestigt dat u zich niet beroept op eerdere vervolgingsfeiten of incidenten maar beschouwt het beweerde profiel van uw vader als een persoonlijke omstandigheid en verwijst daarbij naar de UNHCR Guidelines (CGVS, p.18). In dat verband merkt het CGVS op dat ook volgens de UNHCR-richtlijnen personen die aan de daarin vermelde profielen beantwoorden mogelijk een nood aan internationale bescherming hebben maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak. Een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade dient met andere woorden in concreto te worden aangetoond. Uit wat volgt blijkt dat u daar hoegenaamd niet in slaagt.

De belangrijkste vaststelling hierbij is dat u zelf verklaarde dat er u zelf nooit iets overkomen is (CGVS, p.9-10), dat er geen sprake is van een concrete bedreiging voor uw veiligheid (CGVS, p.15) en dat u wilde vertrekken uit El Salvador omdat u de situatie beu was (CGVS, p.10,14). **U maakt dus geen melding van een actuele nood aan internationale bescherming in uw hoofde.** (...) Pas in een later stadium hoorde u van een vriend dat het mogelijk was om in België asiel aan te vragen, maar op aanraden van uw familie wachtte u dan nog een tijdje om te zien of jullie procedure bij de Amerikaanse immigratiediensten vruchten zou afwerpen. Het is pas rond de tijd van uw verjaardag in oktober dat u vertelde aan uw familie dat u niet meer wilde wachten en liever naar België zou vertrekken (CGVS, p.10). Dat u zo lang talmde om El Salvador te verlaten relativeert andermaal de door u beweerde vrees.

Benevens de twijfels over het profiel van uw vader die hierboven reeds uiteengezet zijn en de vaststelling dat louter dit profiel hoegenaamd niet zou volstaan om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken, moet ook worden gewezen op uw **inconsistente, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen over de moord op uw halfbroer en de nasleep van deze gebeurtenis.**

Zowel bij DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) als tijdens uw spontaan relaas (CGVS, p.8-9) stelt u dat er geen specifiek motief is voor de moord op uw halfbroer (...) maar dat hij werd gevisieerd omwille van het werk van uw vader. U nuanceert dat tijdens uw spontaan relaas meteen zelf door te stellen dat uw moeder weliswaar voor de moord op uw halfbroer (...), reeds telefonisch bedreigd werd omdat er zo

vaak politieagenten eten kwamen kopen bij haar (CGVS, p.9). Daarbij dreigden de bendeleden ook dat ze u of uw broer iets zouden aandoen. (...) **Het is vreemd dat uw verklaringen zo onvast zijn:** u beweert op korte tijd dus achtereenvolgens dat er geen aanwijsbare reden was voor de moord op (...), waar u dan meteen aan toevoegt dat uw broer eigenlijk wel reeds vermeld werd toen uw moeder (...) dreigtelefoons kreeg, (...). Ter ondersteuning van uw verklaringen legde u een brief van uw vader neer. Eerder werd reeds opgemerkt dat deze brief, ondertekend door uw vader, in wezen niets aantoonde omdat ze wordt gepresenteerd zonder enige context. Of deze brief werkelijk in 2011 werd verstuurd en ontvangen blijkt nergens uit. In de brief staat overigens dat uw familie via anonieme telefoontjes bedreigd werd na de moord op (...), wat niet strookt met uw verklaringen dat deze bedreigingen begonnen waren voor de dood van uw halfbroer. Het wekt verwondering dat een van de documenten die u zelf neerlegt niet strookt met de twee versies die u zelf hebt gegeven. Tevens wordt in de brief van uw vader impliciet verwezen naar een politieel onderzoek: de autoriteiten van Soyapango zouden vertrouwd zijn met de zaak. Van enig onderzoek naar de moord of de daaropvolgende bedreigingen legt u opnieuw geen enkel betrouwbaar document neer. U toont enkel een kopie van een overlijdensakte en een kopie van een brief van een wetsdokter over de doodsoorzaak van (...), waarvan de gegevens werden overgenomen op de overlijdensakte. Ook hier betreft het dus geen originele stukken maar fotokopieën die zoals reeds gezegd op eenvoudige wijze te manipuleren zijn en die daarom maar weinig kunnen overtuigen.

(...).

Over jullie beweerde reactie op de moord op uw halfbroer raken uw verklaringen kant noch wal. Indien er sterke aanwijzingen waren dat uw halfbroer door de bende MS werd doodgeschoten louter en alleen omdat uw vader, de stiefvader van (...), bij de politie werkte valt niet te begrijpen dat uw vader hierover nooit heeft gesproken met zijn werkgever. Deze problematiek is immers gekend bij de nationale politie (CGVS, p.17). Het zou voor de hand liggen dat een politiemans wiens inwonende familieleden worden gevisieerd door een criminele bende en die daarvan nota bene op de hoogte wordt gebracht door de speurders zelf zou kunnen rekenen op de hulp en bescherming van de politie. Op zijn minst zou zo iemand in die omstandigheden binnen de politie informeren naar mogelijke maatregelen gaande van extra bewaking tot een al dan niet tijdelijke verplaatsing uit de gevarezone. U maakt echter geen melding van dergelijke demarches door uw vader en legt daar evenmin documenten over neer. Gevraagd naar de mogelijke steunmaatregelen van een politiedienst die volgens uw verklaringen altijd moet rekenen met de mogelijkheid dat politiemensen en hun verwanten worden aangevallen komt u niet verder dan een verwijzing naar het dragen van een dienstwapen buiten de uren (CGVS, p.17). Wanneer specifiek melding wordt gemaakt van een mogelijke verhuis of andere beschermingsmaatregelen houdt u het bij een uitleg dat verhuizen binnen El Salvador ook gevaarlijk kan zijn omdat de bendes op de uitkijk zijn naar nieuwe mensen (CGVS, p.17). U geeft toe dat het allicht wel mogelijk was geweest dat jullie in een bewaakte wijk zouden gaan wonen om zo wat meer veiligheid in te bouwen in jullie dagelijkse leven, maar zegt dat jullie nooit zoiets deden (CGVS, p.17). U weet niet eens of uw vader ooit geprobeerd heeft om, al dan niet tijdelijk, een minder zichtbare taak te krijgen binnen de politie. Eens te meer valt op dat u daar ook nooit enige vraag over zou hebben gesteld (CGVS, p.14). Dat uw vader het kennelijk nooit nodig vond om maatregelen te nemen terwijl hij toch oprecht geloofde dat de bende MS jullie wilde vermoorden om hem te raken, past in geen enkel logisch geheel.

Dit klemmt des te meer gezien de door u geschetste levensomstandigheden in El Salvador. Hoewel uw familie nog altijd in El Salvador woont, uw moeder en uw halfzus (...) zelfs nog altijd op hetzelfde adres wonen (CGVS, p.7), uw moeder nog altijd een winkeltje heeft (CGVS,p.7), uw zus in een tankstation werkt (CGVS, p.8), uw vader sinds zijn breuk met uw moeder apart woont maar wel nog altijd hetzelfde werk doet (CGVS, p.7), dat zij het allemaal het goed stellen nu (CGVS, p.8) en ook na uw vertrek geen enkel probleem meer gekend hebben, verklaart u dat de situatie voor u dermate gevaarlijk werd geacht in El Salvador dat u werd opgesloten thuis totdat u het land hebt verlaten. Na de moord op uw halfbroer mocht u enkel nog naar school en terug naar huis, maar in mei van 2015, enkele maanden voordat u het middelbaar zou afronden, beslisten uw ouders dat u niet langer naar school mocht gaan (CGVS, p.6,9). U maakt geen enkele melding van een concrete gebeurtenis of een incident die maakten dat uw ouders uw scholing voortijdig stopgezet hebben. Na mei 2015 mocht u alleen nog buiten komen als uw vader u kwam ophalen op zijn vrije dagen, en die bezoeken speelden zich af in een sfeer van intense paranoia waarbij u voortdurend op uw hoede moest zijn (CGVS, p.9). U mocht zelfs niet af en toe mee met uw moeder om inkopen te doen (CGVS, p.10). Vrienden had u nauwelijks want u kwam nooit buiten (CGVS, p.8), en uw opsluiting tastte dan ook uw mentale en fysieke gezondheid aan omdat u gedwongen inactief bleef (CGVS, p.18). Dat uw bewegingsvrijheid door uw gezinsleden zo drastisch werd ingeperkt vereist een grondige uitleg die u niet aanreikt, waardoor ernstige twijfels rijzen bij de

waarachtigheid van uw verklaringen over uw levensomstandigheden. Uw advocaat hekelt weliswaar deze vraagstelling, en argumenteert dat verschillende mensen anders reageren op dezelfde prikkels (CGVS, p.19-20). Daarmee gaat hij evenwel voorbij aan de vaststellingen dat enerzijds uw beweerde levensomstandigheden fundamenteel verschillen van die van uw verwanten zonder dat u daarvoor een grondige uitleg kan geven, en anderzijds dat u het zelf hebt over een opsluiting die zware gevolgen had voor uw gezondheid en uw welzijn. Het soort vrijheidsberoving dat u schetst wordt over heel de wereld gebruikt om ernstige misdrijven mee te bestraffen en kan dus met recht en reden worden omschreven als een radicale en verstrekkende maatregel. Bovendien beweert u het laatste jaar van uw scholing niet afgemaakt te hebben omdat uw ouders niet langer toelieten dat u nog naar school zou gaan, bezigheden buitenshuis had, of zou gaan werken (CGVS, p.6). U bleef dus als minderjarige verstoken van onderwijs en hebt daardoor geen diploma kunnen behalen, en als volwassene kon u al evenmin werkervaring opdoen of zelf geld verdienen. Zelfs sociaal contact onderhouden was voor u moeilijk (CGVS, p.8). U zou kortom verstoken gebleven zijn van alle mogelijkheden om op autonome wijze uw leven uit te bouwen en op volwaardige manier deel te nemen aan de gemeenschap waarin u leefde. Dit alles terwijl uw moeder, vader en zus wel hun leven konden verderzetten, en zonder dat u gewag maakt van eender welke andere maatregel die het beweerde gevaar voor uw familie zou milderen. Het lijkt dus wel op zijn plaats dat uw beweerde omstandigheden in de vraagstelling worden samengevat als het hypothekeren van uw toekomst (CGVS, p.14).

De verregaande isolatie waar u aan werd onderworpen verwondert des te meer omdat u er hoegenaamd niet in slaagt om uit te leggen waarom u als enige van het gezin zo werd behandeld. U verklaart zelf dat uw familie een "wat normaler leven" kon leiden dan u (CGVS, p.15). Wanneer u de logische vraag gesteld wordt hoe dat komt, dus wat de reden is dat hetzelfde voor u niet mogelijk was, zegt u dat niet te weten, maar dat zij dat zo voor u beslist hebben: "Wel wat hen betreft weet ik het niet maar zij hebben mij opgesloten, het is niet zo dat ik heb gezegd: vanaf nu ga ik hier blijven want er zou me iets kunnen overkomen, zij hebben die beslissing genomen. En ondanks dat alles konden zij een normaal leven leiden zou je kunnen zeggen maar ik dus niet." (CGVS, p.15). Uit alle elementen in uw dossier blijkt dat u een handelingsbekwame volwassene bent, die op eigen initiatief van El Salvador naar België reisde om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Het valt dan ook nauwelijks ernstig te nemen dat u zelf niet weet waarom u jarenlang thuis werd opgesloten door uw familie terwijl zij hun leven konden verder zetten. De manifeste wanverhouding tussen uw preventieve opsluiting en de levensstijl van uw naaste verwanten ondergraaft andermaal uw geloofwaardigheid.

Daar kan ook nog aan worden toegevoegd dat uw beweringen omtrent uw zus, die naar uw zeggen als vrouw minder risico loopt om door de bendes gevisieerd te worden aangezien de bendes zich vooral op jonge mannen richten (CGVS, p.15-16) sterk verbazen. Uit de objectieve landeninformatie blijkt immers duidelijk dat (jonge) vrouwen in El Salvador in het bijzonder een risico lopen om het slachtoffer te worden van geweld, al dan niet door de aanwezige bendes (zie https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf punt 4.7). Uw verklaringen stroken werkelijk niet met die van iemand die jarenlang in een wijk zou hebben gewoond die werd gecontroleerd door een gewelddadige misdaadbende en die wiens familie door dergelijke bende getroffen werd. Het geheel aan bovenstaande elementen ondergraaft onherroepelijk uw geloofwaardigheid, waardoor er finaal geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u voorgewende problemen en vrees.

Uw verklaringen moeten tevens gerelativeerd worden nu is gebleken dat u bij de minste bevraging zelf nuances aanbrengt aan de isolatie waaronder u gebukt ging. Wanneer wordt opgemerkt dat het adres op uw DUI (Salvadoraanse identiteitskaart) niet overeenstemt het adres dat u eerder had opgegeven (CGVS, p.5), legt u uit dat deze werd gemaakt toen u samen met uw vader op vakantie was bij uw oma (CGVS, p.16). Nog te na gelaten dat u zelfs in dat geval geen reden had om een foutief adres te laten registreren op uw identiteitsbewijs, of minstens dat u deze niet reden niet opgeeft wanneer ernaar gevraagd wordt, wijst deze in november 2016 uitgereikte kaart er op dat u toch vaker buiten kwam dan u aanvankelijk afschilderde. U kon immers de vakantie doorbrengen bij uw oma en voegt daar later nog aan toe dat jullie een tijdlang van zin waren om in de wijk van uw grootmoeder te gaan wonen, een idee dat jullie pas lieten varen toen de bende MS daar actiever werd (CGVS, p.17). Het is al weinig waarschijnlijk dat u voortdurend thuis opgesloten bleef terwijl uw familie vond dat het in de omgeving van uw grootmoeder voldoende veilig was om er vakantie door te brengen en eventueel te gaan wonen. Ook hierover had uw advocaat nog een opmerking aan het einde van het persoonlijk onderhoud: hij was van mening dat u een geloofwaardige uitleg had gegeven waarom een fout adres op uw DUI staat en stelt dat u geen enkele reden om hierover te liegen aangezien dit in wezen los staat van de kern van uw relaas (CGVS, p.20). Het CGVS herhaalt dat de medewerkingsplicht van een verzoeker om

internationale bescherming vereist dat deze klare wijn schenkt over onder andere zijn profiel, eerdere verblijfplaatsen, en levensomstandigheden. Dit werd ook herhaald aan het begin van het gehoor (CGVS, p.2). Of u na het overlijden van (...) deels en sinds mei 2015 volledig werd opgesloten in het huis van uw moeder als reactie op jullie beweerde vrees is wel degelijk relevant voor deze procedure. Zoals hierboven reeds uiteengezet wordt dit ook niet geloofwaardig geacht en zijn er integendeel indicaties dat u uw levensomstandigheden opzettelijk verkeerd voorstelt.

(...)

Tot slot dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Samenvattend kan dus gesteld worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande motivering niet ombuigen. Uw paspoort, identiteitskaart en geboorteakte tonen uw identiteit en nationaliteit aan. Deze worden echter niet in twijfel getrokken in deze beslissing."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker verklaart dat hij in geval van terugkeer naar El Salvador moet vrezen voor zijn leven omdat zijn vader bij de politie werkt en omdat zijn halfbroer in 2011 werd vermoord door bendeleden.

Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (COI Focus "El Salvador: Veiligheidssituatie" van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR guidelines).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenactivisten, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.). Ook jonge vrouwen, meisjes en kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-22).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend ("*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*"; "*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.*"; "*Depending on the particular circumstances of the case (...)*", p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoeker evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van bovenstaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen geloof kan gehecht worden aan het vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij om onderstaande redenen in gebreke blijft.

Volgens verzoeker kan men hem niet verwijten niet meer documenten omtrent het werk van zijn vader te kunnen neerleggen aangezien dit elementen zijn waarop hij geen invloed heeft en deze documenten zijn vader toebehoren. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekers vader decennialang voor de politie in El Salvador heeft gewerkt, waardoor hij gelet op deze jarenlange carrière redelijkerwijs toch over meer officiële documenten ter staving van zijn tewerkstelling zou moeten beschikken. Het argument dat verzoeker hier geen invloed op heeft, aangezien deze documenten zijn vader toebehoren kan geenszins volstaan ter verschoning. Verzoeker toont niet aan dat hij niet bij machte is dergelijke stukken bij zijn vader op te vragen, noch dat deze onwillig zou zijn hem dergelijke stukken te bezorgen. Bovendien bracht verzoeker wanneer hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het belang van originele stukken die de carrière van zijn vader zouden staven werd gewezen, slechts één document bij dat de bezoldiging van zijn vader zou kunnen staven en licht hij in het verzoekschrift toe dat hij dit vervolgens bij zijn vader heeft opgevraagd die dan weer op zijn beurt het document is gaan aanvragen en bekomen heeft. Ook verklaarde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud dat zijn vader nog steeds bij de politie werkt en dat hij contact heeft met zijn familie in El Salvador (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, 8), waardoor ook de Raad het niet onoverkomelijk acht dat verzoeker bij machte was om documenten bij de brengen die het jarenlange werk van verzoekers vader op een objectieve manier zouden kunnen staven. De stelling dat zijn vader sinds drie maanden in de Verenigde Staten verblijft, wat het bekomen van documenten bemoeilijkt, kan evenmin volstaan ter verschoning van het gebrek aan objectief en concreet bewijs van de tewerkstelling van zijn vader gedurende tientallen jaren. Het persoonlijk onderhoud dateert overigens van 7 juli 2021 en het ingediende verzoekschrift van 17 januari 2022 waardoor verzoeker in de periode van 7 juli 2021 en 17 oktober 2021 nog gemakkelijk documenten had kunnen opvragen bij zijn vader.

Overigens treedt de Raad het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar werd vastgesteld dat het neergelegde document een gesolliciteerd karakter doet vermoeden, daar het op de dag van verzoekers persoonlijk onderhoud werd opgemaakt om 14u43 lokale tijd (wat overeenkomt met 21u43 in België). Hieruit kan worden afgeleid dat verzoeker een dergelijk document zelf heeft aangevraagd, en dat dit werd opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Verzoeker bevestigt overigens deze gang van zaken in het verzoekschrift stellende dat hij dit document bij zijn vader heeft opgevraagd die dan weer op zijn beurt het document is gaan aanvragen en bekomen heeft.

Niettegenstaande verzoeker meent dat hoewel hij zelf verklaarde dat zijn vader in het verleden gedurende zes maanden werkloos was toen hij op zoek ging naar een andere minder gevaarlijk job, terwijl uit het document kan worden afgeleid dat hij sinds 1996 ononderbroken voor de politie werkte tot op heden, men nergens uit het document kan afleiden dat dit ononderbroken zou zijn noch waarom een kortstondige onderbreking op dit document vermeld zou moeten worden, wordt hij erop gewezen dat documenten, zoals hijzelf in het verzoekschrift ook aangeeft, een ondersteunende functie hebben. In de mate verzoeker dit document zelf bijbrengt ter ondersteuning van zijn verklaring dat zijn vader reeds decennialang bij de politie werkt, kan worden verwacht dat deze documenten in overeenstemming zijn met zijn verklaringen en aldus ook blijken geven van het feit dat verzoekers vader dit werk niet ononderbroken heeft gedaan. Hoe dan ook biedt een dergelijk document dan ook geen enkel objectief bewijs dat verzoekers vader reeds jarenlang bij de politie werkte.

Waar verzoeker stelt dat eraan voorbij gegaan wordt dat dit document in het verlengde ligt van het eerder neergelegde getuigschrift ziet hij zelf over het hoofd dat het niet zozeer om een getuigschrift ging dat werd neergelegd, maar wel over een brief die verzoekers vader in 2011 zou hebben gericht aan de politie waarbij werd vastgesteld dat hoewel er bovenaan de brief een onleesbare krabbel en een datum staan deze ene pagina op geen enkele wijze kan aantonen dat verzoekers vader toen bij de politie werkte en via deze brief communiceerde met zijn oversten binnen de politie. Ook wordt geen enkel document neergelegd waaruit zou blijken dat de Salvadoraanse politie de brief heeft ontvangen en er gevolg aan gaf of erop geantwoord heeft.

Met de stelling dat verzoekers vader zich zal hebben vergist bij het noteren van zijn volgnummer op deze brief die hij naar de politie stuurde, wat plausibel is, doet verzoeker geen afbreuk aan het feit dat verzoeker geen enkel origineel, objectief en concreet bewijs kan voorleggen van de tewerkstelling van zijn vader bij de politie.

Gelet op de beweerde jarenlang carrière bij de politie kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker tal van authentieke, originele en concrete documenten zou kunnen neerleggen over deze carrière, eerder dan slechts één enkel zeer recent opgesteld getuigschrift over het maandloon dat hij zou ontvangen dat dan nog op uitdrukkelijke vraag werd opgesteld ten behoeve van verzoekers verzoek om internationale bescherming. Gelet op het gebrek aan dergelijke documenten maakt verzoeker het profiel van zijn vader van politieagent en zijn profiel als kind van een politieagent aldus geenszins aannemelijk.

Bovendien moet erop worden gewezen dat het louter verwijzen naar algemene informatie over het bendegegeweld in El Salvador, het risicoprofiel van politieagenten en hun familieleden en van personen die zich tegen de autoriteit van bendes verzetten niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Zo stelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht vast dat noch verzoeker noch zijn familie recentelijk het doelwit zouden zijn geweest van bedreigingen of concrete feiten die hebben geleden tot zijn vertrek.

Verzoeker werd wel degelijk werd gevraagd het hele verhaal te vertellen, wat er precies gebeurd is en waarom hij El Salvador heeft verlaten en niet kan terugkeren met hierbij de vraag om mensen en plaatsen bij naam te noemen en waar mogelijk exacte data of enige indicatie daartoe te geven (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Verzoeker beperkte zich echter tot een eerder algemeen betoog en verklaarde dat hemzelf nooit iets is overkomen en dat hij wilde vertrekken omdat hij de situatie beu was, doch brengt geen enkele concrete gebeurtenis naar voor die hem genoodzaakt heeft het land te verlaten, hoewel hier wel degelijk naar gevraagd werd. Verzoeker maakt dus geen melding van een actuele nood aan internationale bescherming in zijn hoofde, hetgeen bevestigd wordt door het feit dat verzoeker dermate lang talmde om El Salvador te verlaten.

Het argument dat de procedure voor een verblijfsvergunning in de Verenigde Staten dermate lang aansleepte, waardoor verzoeker op een bepaald moment zijn geduld verloor en besloot om naar België te komen, wijst evenmin op een gegronde en actuele vrees voor vervolging of reële risico op ernstige schade en een dringende nood aan internationale bescherming. Dit wordt evenmin aangetoond met het neerleggen van een aantal documenten die aantonen dat zijn vader er inmiddels in geslaagd is een verblijfsvergunning voor de Verenigde Staten te krijgen en sinds 28 augustus 2021 een inwoner van de Verenigde Staten is. Uit de documenten kan evenmin enige nood aan internationale bescherming in verzoekers hoofde worden afgeleid.

Verzoeker maakt gelet op wat voorafgaat het profiel van zijn vader niet aannemelijk en bovendien volstaat louter het hebben van dit profiel hoegenaamd niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Bovendien moet ook worden gewezen op de inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen over de moord op zijn halfbroer en de nasleep van deze gebeurtenis.

Verzoeker tracht zijn verklaringen omtrent de moord op zijn broer te verklaren en te verschonen en stelt in het verzoekschrift dat zijn moeder in de periode 2008-2009 bedreigingen van bendeleden ontving omwille van het openhouden van een eetgelegenheden waar uitsluitend politieagenten kwamen eten en dat in een later stadium er vermeld werd dat de bendeleden het op verzoeker en zijn broer zouden hebben gemunt en dat uit verzoekers verklaringen bleek dat dit tussen 2011 en 2014 was.

Verzoeker gaat hiermee voorbij aan het gegeven dat werd vastgesteld dat hij zowel bij de Dienst vreemdelingenzaken (Vragenlijst, vraag 3.5) als tijdens zijn spontaan relaas op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8 - 9) stelt dat er geen specifiek motief is voor de moord op zijn halfbroer, maar dat hij werd gevisieerd omwille van het werk van verzoekers vader en dat verzoekers zelfs van mening is dat er geen andere reden voor bestaat (Notities van het persoonlijk onderhoud p.9). Wat later vertelt hij dan weer dat zijn moeder bedreigd werd omdat er zo vaak politieagenten eten kwamen kopen bij haar (Notities van het persoonlijk

onderhoud, p. 9) en daarbij dreigden de bendeleden ook dat ze verzoeker of zijn broer iets zouden aandoen. Verzoekers verklaringen zijn dan ook niet meteen eenduidig te noemen en dit ongeacht of de bedreigingen ten aanzien van zijn moeder in 2008 en 2009 of in 2011 plaatsvonden.

Ook werd reeds opgemerkt dat de brief die door verzoekers vader opgesteld, in wezen niets aantoonde omdat deze werd gepresenteerd zonder enige context. Of deze brief werkelijk in 2011 werd verstuurd en ontvangen blijkt nergens uit. Bovendien staat in de brief dat verzoekers familie via anonieme telefoontjes bedreigd werd ná de moord op zijn halfbroer, wat niet strookt met verzoekers verklaringen dat deze bedreigingen begonnen waren vóór de dood van zijn halfbroer.

Met het argument dat er in de brief enkel melding wordt gemaakt van anonieme telefoontjes na de moord op verzoekers halfbroer logisch is aangezien deze brief een aanvraag om verlof betrof om op die manier meer tijd met de familie te kunnen doorbrengen na een tragische gebeurtenis verklaart noch verschoont verzoeker de gedane vaststellingen. De Raad stelt vast dat er in het geheel van verzoekers verklaringen geen sprake is van dreigtelefoons na het overlijden van zijn broer, waardoor wel degelijk terecht werd gesteld dat het neergelegde document niet strookt met verzoekers verklaringen, daar verzoeker het enkel heeft over dreigtelefoons voor het overlijden van zijn broer.

Verzoeker gaat volstrekt voorbij aan onderstaande pertinente motivering en betwist deze niet.

“Indien er sterke aanwijzingen waren dat uw halfbroer door de bende MS werd doodgeschoten louter en alleen omdat uw vader, de stiefvader van (...), bij de politie werkte valt niet te begrijpen dat uw vader hierover nooit heeft gesproken met zijn werkgever. Deze problematiek is immers gekend bij de nationale politie (CGVS, p.17). Het zou voor de hand liggen dat een politiemans wiens inwonende familieleden worden gevisiteerd door een criminele bende en die daarvan nota bene op de hoogte wordt gebracht door de speurders zelf zou kunnen rekenen op de hulp en bescherming van de politie. Op zijn minst zou zo iemand in die omstandigheden binnen de politie informeren naar mogelijke maatregelen gaande van extra bewaking tot een al dan niet tijdelijke verplaatsing uit de gevarezone. U maakt echter geen melding van dergelijke demarches door uw vader en legt daar evenmin documenten over neer. Gevraagd naar de mogelijke steunmaatregelen van een politiedienst die volgens uw verklaringen altijd moet rekenen met de mogelijkheid dat politiemensen en hun verwanten worden aangevallen komt u niet verder dan een verwijzing naar het dragen van een dienstwapen buiten de uren (CGVS, p.17). Wanneer specifiek melding wordt gemaakt van een mogelijke verhuis of andere beschermingsmaatregelen houdt u het bij een uitleg dat verhuizen binnen El Salvador ook gevaarlijk kan zijn omdat de bendes op de uitkijk zijn naar nieuwe mensen (CGVS, p.17). U geeft toe dat het allicht wel mogelijk was geweest dat jullie in een bewaakte wijk zouden gaan wonen om zo wat meer veiligheid in te bouwen in jullie dagelijkse leven, maar zegt dat jullie nooit zoiets deden (CGVS, p.17). U weet niet eens of uw vader ooit geprobeerd heeft om, al dan niet tijdelijk, een minder zichtbare taak te krijgen binnen de politie. Eens te meer valt op dat u daar ook nooit enige vraag over zou hebben gesteld (CGVS, p.14). Dat uw vader het kennelijk nooit nodig vond om maatregelen te nemen terwijl hij toch oprecht geloofde dat de bende MS jullie wilde vermoorden om hem te raken, past in geen enkel logisch geheel.

Dit klemde des te meer gezien de door u geschetste levensomstandigheden in El Salvador. Hoewel uw familie nog altijd in El Salvador woont, uw moeder en uw halfzus (...) zelfs nog altijd op hetzelfde adres wonen (CGVS, p.7), uw moeder nog altijd een winkeltje heeft (CGVS,p.7), uw zus in een tankstation werkt (CGVS, p.8), uw vader sinds zijn breuk met uw moeder apart woont maar wel nog altijd hetzelfde werk doet (CGVS, p.7), dat zij het allemaal het goed stellen nu (CGVS, p.8) en ook na uw vertrek geen enkel probleem meer gekend hebben, verklaart u dat de situatie voor u dermate gevaarlijk werd geacht in El Salvador dat u werd opgesloten thuis totdat u het land hebt verlaten. Na de moord op uw halfbroer mocht u enkel nog naar school en terug naar huis, maar in mei van 2015, enkele maanden voordat u het middelbaar zou afronden, beslisten uw ouders dat u niet langer naar school mocht gaan (CGVS, p.6,9). U maakt geen enkele melding van een concrete gebeurtenis of een incident die maakten dat uw ouders uw scholing voortijdig stopgezet hebben. Na mei 2015 mocht u alleen nog buiten komen als uw vader u kwam ophalen op zijn vrije dagen, en die bezoeken speelden zich af in een sfeer van intense paranoia waarbij u voortdurend op uw hoede moest zijn (CGVS, p.9). U mocht zelfs niet af en toe mee met uw moeder om inkopen te doen (CGVS, p.10). Vrienden had u nauwelijks want u kwam nooit buiten (CGVS, p.8), en uw opsluiting tastte dan ook uw mentale en fysieke gezondheid aan omdat u gedwongen inactief bleef (CGVS, p.18). Dat uw bewegingsvrijheid door uw gezinsleden zo drastisch werd ingeperkt vereist een grondige uitleg die u niet aanreikt, waardoor ernstige twijfels rijzen bij de waarachtigheid van uw verklaringen over uw levensomstandigheden. Uw advocaat hekelt weliswaar deze vraagstelling, en argumenteert dat verschillende mensen anders reageren op dezelfde prikkels

(CGVS, p.19-20). Daarmee gaat hij evenwel voorbij aan de vaststellingen dat enerzijds uw beweerdde levensomstandigheden fundamenteel verschillen van die van uw verwanten zonder dat u daarvoor een grondige uitleg kan geven, en anderzijds dat u het zelf hebt over een opsluiting die zware gevolgen had voor uw gezondheid en uw welzijn. Het soort vrijheidsberoving dat u schetst wordt over heel de wereld gebruikt om ernstige misdrijven mee te bestraffen en kan dus met recht en reden worden omschreven als een radicale en verstrekende maatregel. Bovendien beweert u het laatste jaar van uw scholing niet afgemaakt te hebben omdat uw ouders niet langer toelieten dat u nog naar school zou gaan, bezigheden buitenshuis had, of zou gaan werken (CGVS, p.6). U bleef dus als minderjarige verstoken van onderwijs en hebt daardoor geen diploma kunnen behalen, en als volwassene kon u al evenmin werkervaring opdoen of zelf geld verdienen. Zelfs sociaal contact onderhouden was voor u moeilijk (CGVS, p.8). U zou kortom verstoken gebleven zijn van alle mogelijkheden om op autonome wijze uw leven uit te bouwen en op volwaardige manier deel te nemen aan de gemeenschap waarin u leefde. Dit alles terwijl uw moeder, vader en zus wel hun leven konden verderzetten, en zonder dat u gewag maakt van eender welke andere maatregel die het beweerdde gevaar voor uw familie zou milderen. Het lijkt dus wel op zijn plaats dat uw beweerdde omstandigheden in de vraagstelling worden samengevat als het hypothekeren van uw toekomst (CGVS, p.14).

De verregaande isolatie waar u aan werd onderworpen verwondert des te meer omdat u er hoegenaamd niet in slaagt om uit te leggen waarom u als enige van het gezin zo werd behandeld. U verklaart zelf dat uw familie een "wat normaler leven" kon leiden dan u (CGVS, p.15). Wanneer u de logische vraag gesteld wordt hoe dat komt, dus wat de reden is dat hetzelfde voor u niet mogelijk was, zegt u dat niet te weten, maar dat zij dat zo voor u beslist hebben: "Wel wat hen betreft weet ik het niet maar zij hebben mij opgesloten, het is niet zo dat ik heb gezegd: vanaf nu ga ik hier blijven want er zou me iets kunnen overkomen, zij hebben die beslissing genomen. En ondanks dat alles konden zij een normaal leven leiden zou je kunnen zeggen maar ik dus niet." (CGVS, p.15). Uit alle elementen in uw dossier blijkt dat u een handelingsbekwame volwassene bent, die op eigen initiatief van El Salvador naar België reisde om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Het valt dan ook nauwelijks ernstig te nemen dat u zelf niet weet waarom u jarenlang thuis werd opgesloten door uw familie terwijl zij hun leven konden verder zetten. De manifeste wanverhouding tussen uw preventieve opsluiting en de levensstijl van uw naaste verwanten ondergraaft andermaal uw geloofwaardigheid.

Daar kan ook nog aan worden toegevoegd dat uw beweringen omtrent uw zus, die naar uw zeggen als vrouw minder risico loopt om door de bendes gevisieerd te worden aangezien de bendes zich vooral op jonge mannen richten (CGVS, p.15-16) sterk verbazen. Uit de objectieve landeninformatie blijkt immers duidelijk dat (jonge) vrouwen in El Salvador in het bijzonder een risico lopen om het slachtoffer te worden van geweld, al dan niet door de aanwezige bendes (zie https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf punt 4.7). Uw verklaringen stroken werkelijk niet met die van iemand die jarenlang in een wijk zou hebben gewoond die werd gecontroleerd door een gewelddadige misdaadbende en die wiens familie door dergelijke bende getroffen werd. Het geheel aan bovenstaande elementen ondergraaft onherroepelijk uw geloofwaardigheid, waardoor er finaal geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u voorgewende problemen en vrees.

Uw verklaringen moeten tevens gerelativeerd worden nu is gebleken dat u bij de minste bevraging zelf nuances aanbrengt aan de isolatie waaronder u gebukt ging. Wanneer wordt opgemerkt dat het adres op uw DUI (Salvadoraanse identiteitskaart) niet overeenstemt het adres dat u eerder had opgegeven (CGVS, p.5), legt u uit dat deze werd gemaakt toen u samen met uw vader op vakantie was bij uw oma (CGVS, p.16). Nog te na gelaten dat u zelfs in dat geval geen reden had om een foutief adres te laten registreren op uw identiteitsbewijs, of minstens dat u deze niet reden niet opgeeft wanneer ernaar gevraagd wordt, wijst deze in november 2016 uitgereikte kaart er op dat u toch vaker buiten kwam dan u aanvankelijk afschilderde. U kon immers de vakantie doorbrengen bij uw oma en voegt daar later nog aan toe dat jullie een tijdlang van zin waren om in de wijk van uw grootmoeder te gaan wonen, een idee dat jullie pas lieten varen toen de bende MS daar actiever werd (CGVS, p.17). Het is al weinig waarschijnlijk dat u voortdurend thuis opgesloten bleef terwijl uw familie vond dat het in de omgeving van uw grootmoeder voldoende veilig was om er vakantie door te brengen en eventueel te gaan wonen. Ook hierover had uw advocaat nog een opmerking aan het einde van het persoonlijk onderhoud: hij was van mening dat u een geloofwaardige uitleg had gegeven waarom een fout adres op uw DUI staat en stelt dat u geen enkele reden om hierover te liegen aangezien dit in wezen los staat van de kern van uw relaas (CGVS, p.20). Het CGVS herhaalt dat de medewerkingsplicht van een verzoeker om internationale bescherming vereist dat deze klare wijn schenkt over onder andere zijn profiel, eerdere verblijfplaatsen, en levensomstandigheden. Dit werd ook herhaald aan het begin van het gehoor (CGVS,

p.2). *Of u na het overlijden van (...) deels en sinds mei 2015 volledig werd opgesloten in het huis van uw moeder als reactie op jullie beweerde vrees is wel degelijk relevant voor deze procedure. Zoals hierboven reeds uiteengezet wordt dit ook niet geloofwaardig geacht en zijn er integendeel indicaties dat u uw levensomstandigheden opzettelijk verkeerd voorstelt.*” De pertinente motieven worden door de Raad hernomen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift herhaaldelijk aanvoert dat hij een risicoprofiel heeft als persoon van wie men meent dat hij zich verzet tegen het gezag en de regels van de bendes, merkt de Raad op dat uit het voorgaande is gebleken dat dat hij de voorgehouden problemen met bendes met bendes in El Salvador, niet aannemelijk heeft gemaakt, zodat evenmin kan worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar El Salvador beschouwd zal worden als persoon die zich verzet tegen de autoriteit en de regels van de criminele bende. Het hebben van een risicoprofiel is, zoals reeds gesteld als dusdanig niet voldoende om te besluiten dat er een nood is aan internationale bescherming, en een individuele beoordeling blijft imperatief. Verzoeker voert daarenboven geen andere concrete, recente of geloofwaardige incidenten aan waaruit blijkt dat hij een risicoprofiel zou hebben als persoon die zich verzet tegen het gezag en de regels van de bendes.

Gelet op hetgeen voorafgaat, maakt verzoeker niet concreet aannemelijk dat hij omwille van de door hem aangevoerde feiten en op grond van zijn risicoprofielen een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade bij een terugkeer naar El Salvador.

Waar verzoeker stelt dat de beoordeling van een nood aan internationale bescherming een toekomstgericht onderzoek vereist, brengt hij geen andere specifieke en individuele elementen aan waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer zal worden vervolgd of geïsoleerd en die een nood aan bescherming aannemelijk maken. De Raad onderstreept vervolgens dat de door verzoeker aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is. Verzoeker toont bovendien niet aan in welke mate zijn situatie gelijk is met de situatie van de personen in de aangehaalde rechtspraak.

Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat verzoeker heden dreigt te worden vervolgd of geïsoleerd in El Salvador. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

De stelling dat het feit dat hij nog geen eerdere daden van vervolging heeft ondergaan te wijten is aan het overbeschermd gedrag van zijn ouders, kan hier geen ander licht op werpen te meer er geen geloof werd gehecht aan dit overbeschermd gedrag en de beweerde strikte isolatie.

Verzoeker wijst op het risico van terugkeerders naar El Salvador na een verblijf in het buitenland.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Daarbij stippen verschillende bronnen aan dat een verblijf in het buitenland op zich geen veiligheidsrisico inhoudt bij terugkeer maar dat een eventueel risico bij terugkeer eerder afhankelijk is van de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek uit El Salvador (COI Focus 13 juli 2021, p. 25).

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds persoonlijk bendeproblemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador, enerzijds, en de andere terugkeerders, anderzijds.

Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, waarnaar in de COI Focus van 13 juli 2021 wordt verwezen, handelt over de situatie van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten. In dit rapport wordt een duidelijk verband vastgesteld tussen het geweld bij terugkeer en de redenen van de oorspronkelijke vlucht uit El Salvador (p. 2). Het rapport bespreekt dan ook voornamelijk voorbeelden van personen die naar de Verenigde Staten waren gevlucht voor bendegeweld en die reeds voor hun vertrek persoonlijk werden gevisieerd door de bendes. Uit dit rapport blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer (HRW, p. 29 e.v.; COI Focus 13 juli 2021, p. 18). Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van persoonlijke bendegerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn verzoeker beweerde problemen met de bendeleden niet geloofwaardig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat hij voor zijn vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier zijn gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daar op wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker El Salvador verliet omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zou lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden, laat staan dat zijn vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Het feit dat hij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven of dat hij als terugkeerder meer zichtbaar zou zijn omwille van uiterlijke kenmerken of omdat hij bepaalde gewoontes of een accent zou hebben overgenomen. Evenmin blijkt dat verzoeker zo lang in België heeft verbleven dat hij niet meer bekend zou zijn met ongeschreven regels.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen (RvS 26 februari 2021, nr. 14.235 (c)). Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoeker bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zal worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu zijn beweerde problemen met een bende niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van zijn individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet

aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

2.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat zijn vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' dan wel 'sociale groep', valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador zou worden vervolgd of geïsoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *"most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons"* en *"In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise."* (UNHCR *Guidelines*, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *"An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador"* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *"highly targeted and individualized"* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus; *El Salvador. Veiligheidssituatie*, 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus, *"El Salvador. Veiligheidssituatie"*, p. 14-24).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd; noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Verzoekers betoog, op basis van dezelfde bronnen als diegene waarop verwerende partij zich baseert in de bestreden beslissing, dat de classificering van het geweld in El Salvador allerminst eenduidig is en dat er meerdere bronnen zijn die gewag maken van een gewapend conflict dat aanleiding geeft tot willekeurig geweld kan niet tot een andere conclusie leiden, nu deze bronnen weliswaar wijzen op het hoge moordcijfer in El Salvador, maar geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststelling dat het geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het niet vermelden van deze elementen in de bestreden beslissing deze gebrekkig en lacunair maken, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF